

RAHMET PEYGAMBERİNİN GÖNDERİLİŞ GAYESİ (RAHMET)

Kıymet Müslümanlar!

17 Ekim Pazar günü Peygamber Efendimiz Hazret-i Muhammed Mustafa (s.a.s)’in dünyayı şereflendirdiği Mevlid-i Nebi’nin 1443. yıl dönümünü idrak edeceğiz. Bizlere ümmet-i Muhammed olma bahtiyarlığını lütfeden Rabbimize sonsuz hamd ü senalar olsun. İnsanlığa rahmet ve hidayet vesilesi olan Peygamberimize, âline ve ashabına salât ve selâm olsun.

Yüce Allah, insan için gerekli olan her şeyi, vahiy ile bildirmiş; diğer taraftan da peygamberler vasıtasıyla, bildirdiklerinin sosyal hayata nasıl geçirileceğinin somut örneğini göstermiştir.

Ne mutlu kutlu Nebi’nin yolunda daim olanlara;

Bu vesileyle onu anmaya ve anlamaya fırsat bulacağız. Bu sohbetimiz Peygamber Efendimizin Rahmet nazarıyla toplumun her kesimine nasıl hitap ettiği hakkında olacaktır. Bu gün, toplum olarak ihtiyaç duyduğumuz Peygamberi rehberliği hatırlatmaya çalışacağız.

Öncelikle rahmet kelimesi hakkında bilgi verelim.

Rahmet kelimesi sözlükte masdar olarak “merhamet etmek, severek ve acıyarak korumak”, isim olarak “şefkat, merhamet” anlamına gelir. Râgıb el-İsfahânî, rahmet kavramının temel mânasının “acınacak durumda bulunan kimseye yönelik yufka yüreklilik ve şefkat” olduğunu, Allah’a nisbet edildiğinde merhametin ürünü olan “lutufta bulunma” mânasına alınması gerektiğini söyler.¹

Kur’an-ı Kerim’in mukaddime ve özeti olan Fatiha Suresinde Rabbimiz bizleri Rahman ve rahim olan isimleriyle karşılamaktadır. Rahmân “en uzak geçmişe doğru bütün yaratılmışlara sonsuz ve sınırsız lutf, ihsan, rahmet bahşeden” demektir. Rahmân, rahmetiyle muamele ederken buna mazhar olan varlığın hak etmesine, lâıyk olmasına bakmaz, bu sıfatın tecellisi yağmur gibi her şeyin üzerine yağar, güneş gibi her şeyi ısıtır ve aydınlatır.²

Aziz Mü’minler!

Allah (cc) insanı mükerrer bir varlık olarak yaratmış³, yarattığı canlı cansız tüm varlıkları insanın hizmetine sunmuştur. Rahmetinin gereği olarak yeryüzünde onu yalnız bırakmamış, ona hakkı hakikati anlatacak, dünya ve ahiret saadet yollarını gösterecek elçiler göndermiştir. İlk peygamber Hz. Âdem (a.s) başlayan rahmet zinciri Peygamber Efendimiz Hz. Muhammet (s.a.s) ile son bulmuştur. O, sadece bir topluma değil tüm insanlığa gönderilmiş ve rahmet yüklü mesajlarıyla yeryüzünde yeni bir medeniyet inşa etmiştir.

Onun rahmet Peygamberi olarak gönderilişini Yüce Rabbimiz İsra Suresinde:

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ (١٠٧)

¹ DİA, c.34, s.419.

² Kur’an Yolu Türkçe Meal Tefsir, c.1, s.59.

³ İsra,17/70.

“(Resûlüm!) Biz seni âlemlere ancak rahmet olarak gönderdik.”⁴ Ayeti kerimesiyle açıklamıştır. Cahiliye dönemi günahları ve kötülükleri, rahmet yüklü ayetler ve Peygamber Efendimizin mübarek sözleriyle ortadan kalkmış ve yeryüzü yeniden hayat bulmuştur.

Peygamber Efendimiz, Peygamberlik öncesi içinde yaşadığı toplumun günahlarına, ahlaksızlıklarına karşı bir duruş sergilemiştir. Zaman zaman cebel-i Nur’a gider onların kötü gidişatları hakkında tefekkür ederdi. Rabbimiz ona elçilik görevi verince onun hayatı düşünceden eylem sürecine geçmiştir.

Diri gömülen kız çocuğuna, güçlüler tarafından ezilen mazlumlara sadece acıma ve şefkat duyguları beslemekle kalmamış onların bu durumdan kurtulmaları için çalışmış. O toplumun mazlumlarına umut olmuştur.

Peygamber Efendimiz Allah ile aralarına putları, menfaatlerini engel olarak koyan müşrik topluma gelmiş ve onlarla Rabbimiz arasındaki engelleri kaldırarak onların ilahi rahmete ulaşmalarına vesile olmuştur.

Sohbetimize Hz. Peygamberin mesajlarıyla hayat verdiği kesimlerden bahsederek, bu konunun önemine dikkat çekmeye çalışacağız.

Hız. Peygamber ve Çocuklara Merhamet

Kıymetli Mü'minler!

Cahiliye dönemi insanları, yaşadıkları toplumun etkisinde kalarak merhametlerini kaybetmiş ve insani değerlerden uzaklaşmışlardı. Hz. Peygamber ahlaken ve vicdanen çökmüş bir toplumu tekrar canlandırmak için Rabbimiz tarafından gönderilmişti. Onun metodu rahmet ve merhamet üzere kurulu bir toplumun inşasıydı. Peygamber Efendimiz (s.a.s) 'in gelişiyile diri diri toprağa gömülen kız çocukları bu zalimce uygulamadan kurtulmuş ve onlar cennet vesilesi olarak görölmeye başlanmıştır.

Bu durumu Kur'an-ı Kerimde Rabbimiz:

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ (٥٨) يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ
أَيْمُسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ (٥٩)

⁴ Enbiya, 21/107.

Onlardan birine kız müjdelendiği zaman öfkelenmiş olarak yüzü kapkara kesilir. Kendisine verilen müjdenin kötülüğünden dolayı kavminden gizlenir. Onu, aşağılık duygusu içinde yanında mı tutsun, yoksa toprağa mı gömsün! Bakın ki, verdikleri hüküm ne kadar kötüdür! ⁵

Şeklinde açıklamış onların içinde bulundukları psikolojiyi ortaya koymuştur. Modern dönem olarak ifade edilen dönemde dahi bu tarz sıkıntılar yaşanmakta erkek çocuk daha çok değer görmek adeta cahiliye kalıntısı izlere rastlanmaktadır. Rahmet elçisi Efendimizi anlamak, onun rahmet yüklü mesajlarına kulak vermek zorundayız.

İslamiyet'in zuhuru ile birlikte, kız çocuklarını değersiz, hor ve hakir gören cahiliye anlayışı şiddetle kınanmış, onlara şefkat ve merhametle muamele edilmesi telkin ve tavsiye edilmiştir. Hz. Peygamber (s.a.s)'in bu konudaki uygulamaları ise söz konusu tavsiye ve telkinlerin nasıl hayata geçireceğimizin canlı örneğidir.

Peygamber Efendimiz(s.a.s)'in Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin efendilerimizle oyunlar oynarken diğer taraftan kız torunu Uname ile mescide geldiğini görüyoruz.

Ebu Sâid el-Hudrî'den rivayet edilen bir hadiste Hz. Peygamber (s.a.s) şöyle buyurmuştur. **“Kim ki üç kız çocuğu yetiştirir, güzel terbiye eder, evlendirir ve onlara iyilikte bulunursa, o kişi için cennet vardır.”**⁶ ve **“Her kim iki kız çocuğun bakımını üstlenir, onları büyütürse ben ve o kıyamette şöyle olacağız”**⁷ vb hadisleri ve Hz. Fatıma validemiz onun bulunduğu bir meclise geldiğine ayağa kalkması gibi uygulamaları kız çocuklarına değer katmış cahiliyenin zulmü, merhametle yıkılmıştır.

İnsanlara çocukları sevmenin onlara merhamet etmenin ne kadar önemli olduğunu rahmet nazarıyla anlatmıştır. Çocuklara merhametsiz davrananlar Peygamber efendimiz tarafın ikaz edilmiş ve onlara çocuklara merhametle davranmalarını öğütlenmiştir.

Hz. Peygamber'in çocukları sevip okşamasına hayret eden ve on çocuğundan hiçbirini öpmediğini övünerek söyleyen bedeviye, **"Şâyet Allah senin kalbinden merhameti söküp almışsa, ben sana ne yapabilirim? Merhamet etmeyen merhamet edilmez."**⁸

Kalbinde merhamet duygusu taşıyan bir insan, içinde ilâhî bir cevher taşıyor demektir. Merhameti olmayan kişi, bu ilâhî nimetten mahrum kalacağı açıktır.

Kıymetli Mü'minler unutmayalım ki!

Çocuklarımız bize Allah'ın emanetidir. Onların dünyalık eğitim ve öğretimlerini önemseydiğimiz kadar dünya ve ahiretlerini de imar edecek manevi eğitimi vermeliyiz. Bu da onlara olan merhametin bir gereğidir. Rabbim evlatlarımızı vicdanlı, ahlaklı hayırlı nesillerden eylesin.

⁵ Nahl, 16/ 58-59.

⁶ Ebu Dâvud, Edeb, 131.

⁷ Müslim, Birr, 46.

⁸ Buhârî, Edeb 18.

Hız. Peygamber ve Gençlere Merhamet

İslamiyet'in yayılmaya başladığı dönemde Peygamber Efendimiz (s.a.s)'in etrafında pervana olan gençlere rastlıyoruz. Hz. Ali, daha 10 yaşında İslâm'ı kabul etti. Abdullah b. Ömer ve Ubeyde b. El-Cerrah, İslâm ile şereflendiklerinde daha 13 yaşında idiler. Ukbe b. Amir 14, Cabir b. Abdullah ve Zeyd b. Harise 15, Abdullah b. Mes'ud, Habbab b. Eret ve Zübeyr b. Avvam 16, Talha b. Ubeydullah, Abdurrahman b. Avf, Erkam b. Ebi'l-Erkam, Sa'd b. Ebi Vakkas 17 yaşında idiler. Hz. Ebubekir'in kızı Esmâ'da İslâm'ı kabul ettiğinde daha 17 yaşında idi. Muaz b. Cebel ve Mus'ab b. Umeyr 18, Ebu Musa el-Eş'ari 19, Cafer b. Ebi Talib 22 yaşında idi.⁹ Onlar genç yaşta peygamberimizin merhamet ikliminden, kendilerine değer vermelerinden, ilahi mesajlardan etkilenererek onun hizmetinde nefer olmuşlardır.

Peygamber Efendimiz (s.a.s) onlara değer vermiş, onları en mahrem konulardan bahsetmek istediklerinde dinlemiştir. Bir gün, zina etmek için kendisinden izin isteyen gence karşı ortaya koyduğu tavır, gençlerin eğitimlerini üstlenenlere örnek olacak mahiyettedir. Kureys kabilesinden bir genç, Hz. Peygamber'in huzuruna gelerek, **"Ey Allah'ın Rasûlu! Bana zina etmek için izin ver."** dedi. Orada hazır bulunan sahabeden bazıları bu isteği İslam terbiyesine aykırı gördüklerinden, **"Sus, sus"** diyerek, genci azarladılar. İslam Peygamberi son derece sakın bir şekilde delikanlıya, **"Yanıma gel, otur."** diye yer gösterdi. Sonra onunla sohbet etmeye başladı. **"Söyle bakalım, bir başkasının senin annenle zina etmesini ister misin?"** diye sordu. Genç **"Sana feda olayım ey Allah'ın Rasûlu, böyle bir şeyi asla istemem."** dedi. Peygamberimiz de **"Zaten hiç kimse annesine böyle bir şey yapılmasını istemez."** buyurdu. Sorusuna devam ederek, **"Başkasının senin kızınla zina etmesine razı olur musun?"** diye sordu. Genç yine, **"Sana feda olayım ey Allah'ın Rasûlu, razı olmam."** dedi. Hz. Peygamber de **"Hiç kimse kızıyla zina edilmesine razı olmaz."** dedikten sonra, kız kardeşi, halası ve teyzesiyle zina edilmesine razı olup olmayacağını sordu. Genç, her soruda da **"Sana feda olayım hayır istemem."** diye cevap veriyordu. Artık hatasını anladığını görünce Hz. Peygamber, elini bu gencin omzuna koyarak, **"Allah'ım, bunun günahını affet, kalbini temizle ve uzuvlarını günah işlemekten koru."** diye dua etti. Bu genç, kendi ifadesine göre, bir daha hayatı boyunca kalbinde zina duygusuna yer vermedi.¹⁰ Gençlere merhametle muamelesi neticesinde İslam gençlerle yükseldi. Bu gün gençlerimiz dinlemeli onların dertleriyle dertlenmeliyiz. Peygamberimizin rahmet yüklü metotlarını uygulayarak onların gönüllerini kazanmalıyız.

Hız. Peygamber ve Aileye Merhamet

Aile toplumun temel taşı olan bir kurumdur. İslam aileye özel bir önem vermiş, ailede herkes için hak ve sorumluluklar getirmiştir. Özellikle eşler arasında sevgi, saygı ve muhabbet bağlamına dikkat çekmiştir. Eşlerin arasındaki muhabbeti Rabbimiz varlığının delillerinde bir delil olarak sunmuştur.¹¹

⁹ Sarıçam İ., Hz. Muhammed ve Evrensel Mesajı, s.304-305, Ankara 2001.

¹⁰ Ahmed b. Hanbel, Müsned, Beyrut, ts., IV, 256-257.

¹¹ Rum, 30/21.

Ailede asıl olması gereken, sevgi ve saygıya dayalı bir birlikteliğin kurulmasıdır. Bunu merhametin tamamladığını söyleyebiliriz. Sevgi ve saygının azaldığı ve doğal sınırların aşıldığı durumlarda aile içerisinde bile çok ağır sorunlar yaşanabilmektedir. Aile bireyleri arasındaki sorunların, zaman zaman düşmanlık derecesine kadar varabildiğini bu sorunun affetme ve merhametle aşılabileceğini görüyoruz.

Nitekim Kur'ân-ı Kerimde:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (١٤)

"Ey iman edenler! Eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olanlar da vardır. Onlardan sakının ama affeder, kusurlarını başlarına kakmaz (ve onları hoş görürseniz), bilin ki, Allah çok bağışlayan ve çok merhamet edendir."¹² mealindeki ayetle böyle bir aileye dikkat çekmektedir. Peygamber Efendimiz (s.a.s) hadisi şeriflerinde:

خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِأَهْلِي

Sizin en hayırlınız, ailesine karşı en hayırlı olanınızdır. Ben de aileme karşı en hayırlı olanıyım."¹³

Hız. Peygamber (s.a.s) ailede eşlerin birbirine rahmet nazarıyla güzel geçinmelerini tavsiye etmiş en hayırlı insan olma vasfına vesile bir nitelik olarak tanımlamıştır.

Hız. Peygamber ve Anne Babaya Merhameti

Kıymetli Müminler!

Dünyaya gelişimizin sebebi anne babalarımızdır. Yeni doğan bir çocuğun hayatını devam ettirmesi mümkün değilken anne babası onun ihtiyaçları için seferber olmuşlardır. Anne ve babalarımız her zaman fedakarlık yaparlar üzerimizde hakları çoktur. Onların haklarını ödeyemeyiz ancak gönüllerini hoş tutmalı, onlara iyi davranmalıyız. Her insan merhameti hak etmekle beraber anne-babalar bu konuda özel bir yere sahiptir. Onlara sevgi ve merhamet göstermek Rabbimizin merhametine vesiledir.

Peygamber Efendimizin doğmadan babası beş yaşında annesi vefat etmiş. Anne ve baba hasreti çekmiş süt annesi Ümmü Eymene büyük saygı göstermiştir. Annemden sonra annem olarak ifade etmiş, onları ziyaret etmiş vefa örneği göstermiştir.

Rabbimiz ayet-i kerimelerinde bu konun ne kadar önemli olduğuna dikkat çekiyor.

¹² /Teğâbûn, 64/14.

¹³ Tirmizî, Menâkıb, 63.

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ إِنَّمَا يُبَلِّغَنَّ عَنْكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا
أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا (٢٣) وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا
كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا (٢٤)

“Rabbin, sadece kendisine kulluk etmenizi, anne babanıza da iyi davranmanızı kesin bir şekilde emretti. Onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlanırsa, kendilerine ‘öf!’ bile deme; onları azarlama; ikisine de güzel söz söyle. Onları esirgeyerek alçakgönüllülükle üzerlerine kanat ger ve: Rabbim! Küçüklüğümde onlar beni nasıl yetiştirmişlerse, şimdi de sen onlara (öyle) rahmet et! diyerek dua et.”¹⁴

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ
الْمَصِيرُ (١٤)

İnsana da anne babasına iyi davranmasını emrettik. Annesi sıkıntı üzerine sıkıntıyla onu karnında taşımıştır. Onun sütten kesilmesi iki yıl içinde olur. (İşte bu yüzden) biz insana şöyle emrettik: Bana ve anne babana şükret. Dönüş ancak banadır.”¹⁵

Bu ve benzeri ayetlerde Rabbimiz insanın kendi varlığına vesile olan, küçükken merhametle onu yetiştiren anne babadan bahsederek bu konunun ne kadar önemli olduğunu bizlere haber vermektedir.

Anne babanın önemi ve onlara gösterilmesi gereken ihtimamla ilgili Peygamber Efendimizden bir çok hadis nakledilmiştir.

İbn Mes"ûd'un (ra) anlattığına göre, bir adam Hz. Peygamber'e (sav), “Amellerin en üstünü hangisidir?” diye sorunca Peygamber Efendimiz şöyle cevap verdi:

“Vaktinde kılınan namaz ve anne babaya iyilik etmektir. Sonra da Allah yolunda cihad etmek gelir.”¹⁶

Anne babaya iyilik en üstün davranmış olarak nitelendirmiştir.

¹⁴ İsrâ, 17/23-24.

¹⁵ Lokmân 31/14.

¹⁶ Buhârî, Tevhîd, 48.

Anne veya babasının yaşlılık dönemine yetiştigi hâlde gönüllerini hoş tutmayı, onlara hizmet ederek Allah'ın rızasını kazanma fırsatını kaçıranı, Peygamberimizin “**Burnu sürtülsün!**”¹⁷ diyerek kınadığını unutmayalım.

Unutmayalım ki, Allah'ın merhametine mazhar olmanın en etkili yollarından biri, insanlara merhamet etmektir. Cerîr b. Abdullah'ın naklettiğine göre Peygamber Efendimiz bu gerçeği şöyle dile getirir:

عَبْدُ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

“İnsanlara merhamet etmeyene Allah da merhamet etmez.”¹⁸

Başka hadis-i şeriflerinde Peygamber Efendimiz (s.a.s): şöyle buyurmaktadır.

لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا وَلَمْ يُوقِّرْ كَبِيرَنَا

“Küçüklerimize merhamet etmeyen, büyüklerimize saygı göstermeyen bizden değildir.”¹⁹

Başta anne babalarımız olmak üzere büyüklerimize saygı göstermek önemli görevdir. Mü'min sevgi, saygı bağına dikkat eder.

Günümüzde üzümlere görmekteyiz ki; anne-babasına kötü söz söylemek, hatalı davranmak şöyle dursun birkaç kuruşluk dünya menfaati için onları katleden bir nesil yetişti. Neredeyse her gün gazetelerin üçüncü sayfalarında, televizyonlarımızda bu haberleri okumakta ve seyretmekteyiz. Toplumumuzun bu halini iyice düşünüp bu durumu tahlil etmeli, sorumluluğumuzun farkına varmalı ve aileleri çevrelemeye başlayan bu kötü gidişata dur deme vakti geldiğinin bilincinde olmalıyız. Bu kötü gidişi ancak anne baba'ya saygı göstermenin onlara hürmet etmenin merhamet göstermenin imani bir mesele olduğunu anlatarak ortadan kaldıracabiliriz.

Hiz. Peygamber (s.a.s) merhameti bütün insanların hak ettiği ve bu vesileyle Rabbimizin bize merhamet etmesine vesile bir nitelik olduğunu haber vermektedir. Bir de bu insanlar bizim, çocuklarımız, ailemiz ve anne babamız ise onlara şefkat ve merhamet kanatlarımızı görmemiz gerektiği açıktır.

Hiz. Peygamber ve Yaratılmış Tüm varlıklara Merhamet

¹⁷ Müslim, Birr, 9.

¹⁸ Buhârî, Tevhîd, 2; Müslim, Fedâil, 66.

¹⁹ Tirmizî, Birr, 15.

Hız. Peygamber Efendimiz sadece insanlara değil bütün varlıklara olan davranışlarımızla ilgili ilkeler getirmiştir. Merhameti insaniyye, merhabeti Rabbeniyyenin bir tecellisidir.

Hız. Peygamber, bir hadisinde şöyle buyurur: **“Allah merhametini yüz parçaya ayırdı, doksan dokuz parçasını kendi yanında tuttu, bir parçasını yeryüzüne indirdi. İşte bu bir parça rahmet sebebiyle yaratıklar birbirine merhamet eder. Hatta yavrulu hayvan, bir tarafını incitirim endişesiyle ayağını yavrusundan sakınır”** ²⁰

Merhamet bütün varlıklara Rabbimizden birlutuftur.

Dinimiz, kurbanlık hayvanlarımızı kesim yerine getirirken ona merhametle muamele etmeyi, keserken keskin bıçak kullanmayı emreder. Ona eziyet ve zorluk doğru görülmemiştir. Bu hususta İbn Ömer’den gelen şu rivayeti zikretmek konumuz açısından uygun olacaktır: **“Allah hayvanlara işkence(müsle) edene lanet etmiştir.”** ²¹

İnsan, Allah’ın kendisi rahmet etmesini istiyorsa Rabbimizin yarattığı tüm varlıklara merhametle muamele ermesi gerekir. Bu konu Abdullah b. Amr’dan rivayet edilen hadisi şerifte Peygamber Efendimiz!

رَوَى يَلُغُ بِهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
اء.

“Merhametliler (var ya!)... Rahmân, işte onlara merhamet eder. Siz yeryüzündekilere merhamet edin ki gökyüzündeki(ler) de size merhamet etsin.” ²² buyuruyor.

Dinimiz yeryüzündeki tüm varlıklara merhamet nazarıyla yaklaşmayı emreder.

Peygamber Efendimiz (s.a.s)’in getirmiş İslam’la yeryüzündeki bütün varlıklar merhamete kavuşmuş ve taşlaşmış yürekler merhamet nazarıyla yumuşamıştır.

Kısaca ifade etmek gerekirse

Merhamet, kalp inceliği ve gönül yumuşaklığıdır. Yaratılan her canlıya karşı duyarlı olmaktır. Evlat sevgisi, ana baya saygı, yaşlılara, yoksullara, hastalara, yetimlere, kimsesizlere yardım etme, hatta bitki ve hayvanlara karşı şefkatli olma merhamet duygusunun eseridir.

Merhamet, Allah’ın Rahman isminin bir tecellisi ve insanlığın ilahi mayasıdır.

²⁰ Buhari, Edeb, 19.

²¹ İbn Hanbel, Ebu Abdillâh Ahmed b. Muhammed b. Hanbel eş-Şeybanî, el-Müsned, II, 13.

²² Ebû Dâvûd, Edeb, 58; T1924 Tirmizî, Birr, 16.

Merhamet, Anne babamıza şefkat göstermek, Eşimize karşı anlayışlı ve güler yüzlü, Çocuklarımıza da adaletli ve hoşgörölü olmaktadır

Merhamet sadece acıma ve şefkat duygusu değil o duygunun harekete geçirilmesidir. Acıdığıının acısını dindirmektir. Aç olanı doyurmak, dalalette olana hidayet yolunu göstermek, sıkıntıda olana çare olmak, hastaya ilaç olmaktadır.

Rahmetle elde edilen merhamet günahkâra af umudunu aşılacaktır.

İnsanlara her zaman ümit var olmayı, Allah'ın Rahmetinden ümit kesmemeyi ona daima gönülden bağlanmayı öğütlemektir. Kul ile Rabbi arasındaki maddi manevi engelleri ortadan kaldırmaktır.

Ecdadımız, fetihler yapmış, fethettiğı yerlere ilk olarak merhametle, af ilan etmiş, onlara İslam'ı anlatmış dileyen inanmış, dileyen kendi dininde devan etmiştir.

Rahmet, Rabbimizden aldığımız güçle harekete geçme ve yeryüzünü hak ve hakikatle, İslam'ın hidayet mesajlarını, bu günün her türlü imkânın kullanarak, sınırları aşarak her insana ulaştırmaktır. Onların maddi ve manevi hastalıklarına şifa olmak, imanlarını kurtarmak, amellerini düzeltmek. hâsılı Allah için onların maneviyatına dokunmaktır.

Bu gün insanlık şefkat ve merhamete, vicdan ve hakkaniyete her zamankinden daha fazla muhtaçtır. Dünyanın birçok köşesinde sayısız masum insan, merhametsizliğin kısılcığında kıvranmakta, zulüm ve şiddete maruz kalmaktadır. Bu vicdansızlık ve insafsızlıktan sadece insanlar değil, diğer canlılar, yarınlığımız ve geleceğimiz de zarar görmektedir. Bu durumdan kurtuluş ancak İslam'ın rahmet yüklü uygulamalarının hayatımızın her alanına taşınmasıyla olur.

Mevla'm bizleri, rahmetinden, merhametinden, affından, mağfiretinden mahrum bırakmasın. Rabbimiz bizlere ve geçmişlerimize merhamet edip bol bol ihsanlar ve ikramlar lütfeylesin.

Allah'ın rahmeti ve bereketi üzerimize olsun.